

[Gert Petersen.]

stillinger fra en politisk komité. Hvad er det for noget? Jo, den politiske komité er repræsentanter af ledende medlemmer; jeg må hellere citere fra Davignonbeslutningen:

„Den politiske komité, en komité bestående af cheferne for de politiske afdelinger i de 6 landes udenrigsministerier, skal mødes mindst 4 gange om året for at forberede ministermøderne og for at udføre de opgaver, som ministrene har pålagt dem.“

Denne politiske komité har ved adskillige lejligheder udarbejdet omfattende basisbetragtninger og responsa til brug for ministermødet, på basis af hvilke udenrigsministermødet har ført sine drøftelser i det øjemed — og det er dér, man prøver på at sløre det herhjemme fra — at nå frem til en fælles politik. Dermed er ikke sagt, at det lykkes i hvert eneste tilfælde. Det gør det, efter hvad man fortæller mig — jeg ved ikke meget om det — heller ikke inden for NATO, men det er i det øjemed at nå frem til en fælles politik. Og det har man altså nu gjort 3 gange på basis af et ganske omfattende udredningsarbejde.

Det kan være interessant at høre, hvad en erfaren dansk diplomat, ambassadør i Rio de Janeiro Janus Paludan, havde at sige om den sag. Han skrev en kronik i dagbladet Politiken den 20. april 1971, hvor han netop om den politiske komité, om hvilken man har sagt: herregud, det er jo ikke noget sekretariat, det var meget værre, hvis det var et sekretariat ligesom i NATO, siger:

„Til gengæld instituerer den“

— altså Davignonrapporten —

„tilbagevendende møder mellem de såkaldte politiske chefer, dvs. embedsmænd i de respektive udenrigsministerier, som forberedelse til de tilbagevendende udenrigsministermøder. Noget siger mig, at dette er vel så betydningsfuldt som et hvilket som helst sekretariat.“

Det er altså en mand indefra, om jeg så må sige, der taler her, en mand, der har erfaring og kendskab til udenrigsministeriers og diplomaters arbejde. Han kommer til den bedømmelse, at denne politiske komité, dette nære samarbejde mellem embedsmandscheferne, er nok så betydningsfuldt som et egentligt sekretariat.

Hr. Paludan gjorde også andre betragt-

ninger gældende, nemlig vedrørende udviklingstendensen i dette her, og det er jo den, der i og for sig må interessere os allermost. Jeg skal erkende, at når det drejer sig om fremtiden, er det vanskeligt at sige noget med fuld sikkerhed, og at det, vi diskuterer, er sandsynligheder: hvad er sandsynligt, hvad er mindre sandsynligt? Her er det, jeg bebrejder regeringen og markedspartierne, at de hævder, at det, som ubetinget er det mindst sandsynlige, det mindst trolige, har den store sandsynlighed for sig.

Om arbejdet inden for dette udenrigsministerråd siger ambassadør Paludan i den omtalte kronik:

„I et internationalt politisk samarbejde vil det lille land altid have mindre indflydelse end det store. I et internationalt økonomisk samarbejde gælder det samme, om muligt i forstærket grad. Men i en international organisation, hvor det politiske samarbejde er bygget oven på et økonomisk samarbejde af stigende intensitet, er det lille lands stilling i politisk henseende den svagest tænkelige, thi i dagens arbejde vil de økonomiske problemer altid måtte stille sig som det umiddelbart livsvigtige, for hvilket de mere u håndgribelige politiske fornemmelser og synspunkter, der sigter på dagen i morgen eller derefter, vil måtte vige. I denne tænke-måde er i virkeligheden den hele problemstilling det valg, vi står over for i livet.“

Jeg må for at være helt loyal over for ambassadør Paludan, som jeg citerede her — og jeg mener i og for sig, at det giver hans ord mere vægt — nævne, at han i sin konklusion kommer til det resultat, at de økonomiske ulemper ved at stå udenfor formodentlig er så store, at han vil være villig til at yde de ofre i udenrigspolitisk henseende, det medfører at gå ind. Det, som er det interessante, er altså, at han understreger — og siger, det bør understreges — at det vil medføre store ofre i udenrigspolitisk henseende, det vil medføre en stærk indskrænkning af Danmarks udenrigspolitiske handlefrihed og selvbestemmelsesret.

Hvad disse økonomiske ofre angår — ja, så er der jo, siden han skrev sin kronik, kommet en vismandsrapport, som nok snarere tegner det billede, at der er tale om overgange, overgange, som vil blive overstået, som tager nogle år, og derefter vil det i